

Barn och unga som förs bort under sommaren

Varje år efter sommarlovet står skolbänkar och klädkrokar tomma – utan att någon vet var vissa elever har tagit vägen. Enligt uppgift saknas årligen omkring 40 barn i Stockholm efter sommarlovet. Majoriteten är grundskoleelever, men även förskolebarn och gymnasieelever förekommer bland de saknade. Det är en djupt oroande och oacceptabel situation som inte får normaliseras.

Varje år förs barn och unga ut ur landet mot sin vilja. Syftet med bortförandet varierar, men vanligt förekommande är barn- eller tvångsäktenskap, så kallade uppfostningsresor eller andra former av hedersrelaterade åtgärder där familjen vill bevara eller återupprätta sin heder.

Många av dessa bortföranden skulle kunna förhindras om myndigheter agerade mer beslutsamt och i ett tidigare skede. En vanlig utlösande faktor är insatser eller beslut från socialtjänsten som uppfattas som hotfulla av familjen. I flera fall har bristande agerande från skola eller socialtjänst förvärrat risken. Det finns även exempel där myndigheter kontaktat vårdnadshavare efter att barnet självt sökt hjälp – vilket i sig har utlöst ett bortförande.

Enligt bland andra Jämställdhetsmyndigheten är hedersrelaterat förtryck den vanligaste bakomliggande orsaken till dessa bortföranden.

Det är av yttersta vikt att agera snabbt vid misstanke om att ett barn har förts utomlands – varje timme är avgörande.

Mot bakgrund av detta vill vi därför fråga följande:

1. Hur ser stadsdelens plan och beredskap ut inför sommaren 2025 för att förhindra att barn förs ut ur landet mot sin vilja?
2. Vilka rutiner finns för att snabbt och effektivt agera vid misstanke om att ett barn har försvunnit eller förts utomlands?
3. Får personal inom förvaltningen utbildning i frågor som rör bortföranden, inklusive riskbedömning och korrekt agerande vid misstanke?
4. Genomförs systematiska riskbedömningar inför eller i samband med beslut från socialtjänsten som kan medföra ökad bortföranderisk?

Pär Gustavsson (SD)

Jenny Holking (SD)